

149 . Pietroasele | Județ: Buzău | Punct: Castru - Sector B, La Grădiniță, SCV Pietroasa - Necropola 2, Valea Bazinului | Anul: 2000

Anul: 2000

Cod RAN: 48496.04;48496.12;48496.05;48496.13

Perioade: Protoistorie, Evul Mediu

Epoci: La Tène, Epoca migrațiilor, Epoca medievală timpurie

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Religios, ritual și funerar, Neatribuit

Autori: Mihalache Brudiu, Eugen Marius Constantinescu, Mihaela Denisia Liuşnea, Sebastian Matei, Dorin Sârbu

Instituții: Universitatea Dunării de Jos, Galați, Muzeul Județean Buzău, Universitatea Dunării de Jos, Galați, Muzeul Județean Buzău, Muzeul Județean Buzău

Raport

În campania 1999 au fost reluate cercetările pe Șantierul Arheologic Pietroasele cu participarea studenților Facultății de Istorie - Teologie a Universității Dunărea de Jos, Galați, anul I. S-au efectuat săpături în punctele: Castru - Sector B (colțul de SE), La Grădiniță - mormântul 1 / 1957, La Monument - Cimitirul 1 (pe locul lui Radu Capotă), SCV Pietroasa - Necropola 2, Valea Bazinului. În campania 2000 s-a săpat în sectoarele Castru - Sector B, La Grădiniță, SCV Pietroasa - Necropola 2 și Valea Bazinului.

Castru - Sector B. Castrul este situat în intravilanul localității Pietroasele, în zona Primăriei. Cercetările au fost începute în a doua jumătate a secolului al XIX-lea de către Al. Odobescu. De atunci și până în prezent, în zona obiectivului arheologic în discuție s-a instalat o intensă locuire rurală, fapt însoțit de distrugerea unor complexe arheologice - ziduri, locuințe, gropi de provizii etc. În prezent, aproape că este imposibil să mai poată fi efectuată o cercetare sistematică. Cercetările, reluate în 1973 sub conducerea lui Gheorghe Diaconu², au fost întrerupte în 1988 și din nou reluate în 1999, în condițiile menționate. În perioada anilor 1974 - 1976, în sectorul de SE al fortificației au fost executate cinci secțiuni. Aici terenul este în pantă ușoară de la N la S, dar în zona unei case vechi suprafața terenului este orizontală, situație care continuă spre N și dincolo de gard, în curtea vecinului; la S de casă, însă, terenul este în pantă mai pronunțată, ca rezultat al deflației solului cenușos gros, mai ales după demantelarea zidurilor castrului în anii 1835 - 1840, când locuitorii au extras din zid cantități însemnate de piatră, valorificată pentru refacerea podului peste Călnău (primul pod de piatră din Țara Românească), construirea Seminarul Vechi din Buzău și a portului Brăila.

În campania 1999, în Sectorul B, situat în colțul de SE al castrului, în curtea gospodăriei Maria și Nicu Potec, s-a executat un sondaj, în locul unde proprietarul terenului săpase o groapă recentă între casa veche și curtea vecinului de la E, groapă care prezenta indicii de interes arheologic, anume un profil adânc de -2 m și o cantitate de bolovani rulați, dispuși într-un strat gros de 0,5 - 0,65 m, între aceștia aflându-se nisip galben cenușiu dispus neuniform. Urmărind cercetarea stratigrafiei din apropierea casei, pe latura de V a gropii a fost practică o secțiune de 5 x 1,2 m. În profilul deranjamentului se observa un strat arheologic de 1,1 m grosime, cu materiale aparținând culturii Sântana de Mureș; subiacent acestui depozit arheologic se află o structură de piatră și sol galben nisipos care se impune a fi urmărită în cadrul unor secțiuni mai ample.

Materialul ceramic din partea superioară a stratului (0,2 - 0,5 m) prezintă o pastă cu ingredient grosier, fiind modelat cu mâna sau la roata înceată, iar cantitativ redus. În campania 2000 secțiunea a fost prelungită până la zidul castrului, având în final dimensiunile 17 x 1,2 m și fiind orientată NNE - SSV. A reieșit că depozitul arheologic nu s-a conservat bine pe tot traseul secțiunii, în partea sudică fiind denudat puternic.

Stratigrafia: 1. primul strat este constituit din solul arabil, în care se află materiale arheologice - fragmente ceramice, moloz din zid, pietre sfărâmate, oase - antrenate din stratul arheologic subiacent; 2.

stratul arheologic, bine conservat în zona casei, începe între -0,2 / -0,5 m și conține o mare cantitate de cenușă; are grosimea între 0,5 și 0,6 m; 3. sub acest strat se află altul gros de 0,5 m, de culoare cenușiu gălbuie, format din nisip și cenușă; 4. urmează un strat cu lentile de lut galben și nisip galben; 5. mai jos se află o depunere de bolovani rulați și nisip galben. În zona casei, în stratul de la -0,2 m la -0,5 m a apărut o platformă calcinată la roșu, provenind, probabil de la o locuință incendiată; între -0,5 m și -1,3 m, solul cenușos, de culoare închisă, conține multe fragmente ceramice și oase, concentrate spre partea inferioară a stratului, respectiv -0,8 m până la -1,3 / -1,45 m. Acest tronson de profil a fost întrerupt de construcția, într-o perioadă recentă, a unui beci cu zid de piatră fără mortar. În tronsonul dintre beci și zidul castrului se observă dispariția stratului cu cenușă; în acest tronson s-a constatat existența a două gropi, una din secolul al IV-lea, Gr. 1 și alta modernă, Gr. 2.

În ceea ce privește materialul arheologic descoperit, acesta aparține din punct de vedere cultural și cronologic culturii Sântana de Mureș, secolul IV. În Gr. 1, careul 10, la adâncimea de -0,7 m, a apărut o jumătate de râșniță din tuf vulcanic; materialul ceramic din această groapă este format din numeroase fragmente care, după structura pastei, pot fi clasificate astfel: 1. grosieră: vase borcan lucrate cu mâna, având fundul gros și gura dreaptă, iar corpul foarte puțin bombat; 2. cu ingredient de nisip (cimentoasă), întâlnită la vase borcan și chiupuri Krausengefässe; 3. ceramica fină care provine de la căni și oale; prin categoria ceramicii grosiere lucrată la mână se poate obține o datare târzie a acestui complex închis. De altfel, tot materialul ceramic recoltat din această secțiune poate fi clasificat astfel: a). ceramică grosieră, lucrată cu mâna; b). categoria cimentoasă, care are ca ingredient nisip, uneori cu bobul mare; fragmentele provin de la vase borcan și de la chiupuri Krausengefässe, cele mai numeroase; c). pastă fină cenușie moale la pipăit, din care provin câteva fragmente de la un vas cu gura orizontală; pastă fină, densă, cenușiu închis, specifică culturii Sântana de Mureș; pastă roșie spre crem - fragmente de amfore romane de tipul cu piciorul pivotant sau de tip burduf cu corpul cilindric, de la căni cu fundul inelar; lipsește categoria străchinilor, dar există și vase de formă bitronconică.

Oasele provin de la specii domestice (bovine, păsări, ovine) și de la mistreț. În acest nivel, la fauna menționată anterior se adaugă cabalinele. În tronsonul 2000 s-a constatat existența numai a locuirii Sântana de Mureș; stratul arheologic conținea o mare cantitate de cenușă, fragmente ceramice, oase sparte de la specii domestice și sălbatic. A fost identificată o groapă din care a rezultat o cantitate de ceramică aparținând categoriilor: 1. grosieră, lucrată cu mâna; 2. cu ingredient de nisip, provenind de la Krausengefässe; 3. fină, cenușie și roșie. Cantitativ, predomină ceramica din categoria a doua, cimentoasă. În ceea ce privește ceramica fină aceasta păstrează specificul vaselor de tradiție carpică. În apropierea zidului castrului au apărut primele mărturii ale unor construcții din interiorul fortificației - un fragment de zidărie din cărămidă legată cu mortar. [Mihalache Brudiu]. Planșa 47

"La Grădiniță". S-a deschis o secțiune S. I / 1999, într-o zonă situată la circa 70 de m S de castru, unde se presupune existența unei necropole romane, ipoteză bazată pe descoperirea fortuită, în 1957, a unui mormânt în inventarul căruia se afla o fibulă cu capete în formă de bulbi de ceapă, a unui mormânt cercetat în curtea gospodăriei învățătorului Ion Constantinescu, la 45 m V de locul descoperirii anterioare și a altor două morminte descoperite întâmplător în alte gospodării din aceeași zonă. În secțiunea S. I N 1 / 1999, cu dimensiunile 13 x 1,5 m, orientată NE - SV, au fost surprinse două complexe: unul închis, probabil un bordei carpic, la adâncimea de -0,65 / -0,8 m, distrus în partea superioară de o groapă menajeră modernă, și aglomerări de pietre ce păreau, prin dispunerea pe verticală și orizontală, precum și prin mărimea variată a pietrelor, urme de ziduri, din care lipsea însă mortarul. În cadrul complexului închis au apărut fragmente ceramice provenind de la vase de tip borcan, cu pereții groși, păstrând urme de ornament (brâul alveolat) și având gura puțin evazată și fațetată (foarte asemănătoare cu cele carpice) și fragmente provenind de la o altă categorie de vase, din pastă fină, toate lucrate la mână. Alături de acestea a mai fost identificat un fragment ceramic provenind de la un vas lucrat la roată, dintr-o pastă fină cu fluturași de mică, o piesă metalică de formă inelară (lentiliformă în secțiune, cu diametrul de 2 cm), precum și material osteologic ce a documentat vânatul sălbatic (suide, cerb) și un singur reprezentant din fauna domestică.

În campania 2000 au continuat cercetările începute în anul anterior, urmărindu-se clarificarea raportului dintre complexul carpic și aglomerările de pietre. Secțiunea S. II / 2000, cu dimensiunile 4 x 5 m, a fost deschisă la 1 m NV de S. I / 1999 și paralelă cu aceasta. În cursul cercetărilor s-au putut identifica trei

straturi de pietre la adâncimea de -0,67 / -0,9 m, -1,2 / -1,3 m și -1,77 / -1,9 m ce par să indice trei momente marcate de depuneri de nisip și grohotiș antrenate de pe versantul dealului Istrița de eroziunea torențială. În acest mod poate fi explicată și prezența aglomerărilor de pietre descoperite în cursul campaniei din anul precedent, pietrele de mai mari dimensiuni și poziția acestora marcând probabil marginea conului de dejecție rezultat în urma celui de al treilea moment de depuneri. S-au identificat, de asemenea, fragmente ceramice din pastă fină, unul dintre acestea păstrând și o parte din ornamentul reprezentat de un brâu alveolat, altele din pastă grosieră, de certă factură geto-dacică, probabil carpică. La adâncimea de -1,94 m, sub un strat fin de nisip, a apărut o groapă de provizii cu urme de arsură și fragmente ceramice pe fundul ei, ce poate fi pusă în raport cu complexul carpic (bordei), descoperit în anul 1999. Prezența ceramicii carpice, precum și cele două complexe - bordeiul și groapa de provizii - pot fi justificate de existența unor complexe similare la Căndești, Vrancea (vezi Gh. Bichir, Cultura carpică), de unde carpii au putut ajunge, ca infiltrații, până în zona Pietroasele și trebuie puse în relație cu descoperirile carpice anterioare din județul Buzău. [Mihaela Denisia Liușnea]

SCV Pietroasa - Necropola 2. La N de blocul-cămin a cărui construire, în anii 1976 - 1977, a prilejuit descoperirea necropolei, în campania 1999 a fost deschisă o secțiune, S. II St, cu dimensiunile 20 x 2 m, orientată SE 2260 ‰.

Stratigrafia: a). între 0 și -0,65 / -0,8 m depunere antro-po-aluvionară recentă reprezentată de un pământ negru-argilos, amestecat frecvent cu balast, moloz, fragmente de cărămizi, bucăți de fier-beton etc., rămase inclusiv de la construirea blocului-cămin; baza acestui strat este reprezentată de un sol cenușiu-gălbui; b). între -0,65 / -0,8 m până la -0,87 / -0,98 m apare solul antic negru mătășos (nivelul antic de călcare); c). strat de pământ de culoare maroniu-castanie, gros de 0,18 / 0,24 m, care, treptat, spre bază devine galben-maroniu; în acest strat s-au observat gropile mormintelor; d). pământ galben ușor maroniu, steril arheologic. În secțiune au apărut în zona mediană două conducte de canalizare, iar la capătul de S un canal termic și conducta de apă ce alimentează blocul de locuințe.

În sectorul de S al secțiunii au fost descoperite două morminte de înhumăție, numerotate, în continuarea celor cercetate în 1976, M. 17 și M. 18.

Mormântul 17: înhumat, matur, decubit dorsal, orientat S 3050 ‰. Groapa simplă, dreptunghiulară era foarte largă; dimensiuni 2,9 x 0,98 / 0,94 m. Oasele erau bine păstrate, craniul ușor spre dreapta, brațele strânse pe lângă corp, oasele palmelor parțial sub cele ale bazinului, picioarele întinse, paralele, cu labele în echin. Pe fundul gropii sub schelet și peste oasele acestuia a existat un strat consistent de cenușă și cărbuni; provine, probabil, de la cele două poduri de scândură între care a fost depus defunctul.

Inventar: a). fibulă cu arc din bronz și resort bilateral mediu din fier, acul lipsește; pe clavicula dreaptă; b). cuțit din fier, fragmentar, în teacă de lemn; peste oasele antebrațului stâng și ale bazinului; c). vas borcan cenușiu din pastă fină, la roată, corpul globular cu umărul marcat, gura largă, buza evazată cu marginea ușor înclinată spre interior, fund inelar modelat neuniform; înclinat spre V, lipit de oasele labei stângi, pe interior; a fost depus pe podul de lemn de sub schelet.

Mormântul 18: înhumat, matur, decubit dorsal, orientat S 2600 ‰. Groapa are formă dreptunghiulară cu colțurile dinspre S puțin rotunjite, cele opuse rotunjite accentuate; dimensiuni: 1,57 x 0,51 m; în jumătatea de N, pe latura din dreapta, a avut o treaptă scurtă îngustă, înaltă de 0,17 m; a fost săpată mai scurtă decât era necesar, motiv pentru care defunctul a fost depus cu labele picioarelor sprijinite pe peretele de N al gropii și cu craniul puternic împins în piept. Oasele, în bună măsură erau bine păstrate; falangele palmei drepte peste bazin, cele ale palmei stângi sub osul bazinului; picioarele întinse, paralele. Fără inventar. Deasupra maxilarului, cu cca. 0,18 m, în umplutură, au fost depuse câteva oase de animal (ofrandă ?) de talie mijlocie (ovicaprină), aflate în stare avansată de descompunere.

În campania 2000 am deschis secțiunea S. III cu dimensiunile 15,00 x 2,00 m situată la 1,5 m E de S. II St / 99 și paralelă cu aceasta. În jumătatea de S a acesteia au fost descoperite două morminte de înhumăție, M. 19 și M. 20.

Mormântul 19: înhumat, matur, decubit dorsal, orientat S 2970 ‰. Groapa era dreptunghiulară, largă, cu colțurile ușor rotunjite și avea dimensiunile 2,58 x 1,17 / 1,02 m; a fost săpată până la adâncimea de -1,99 /

-1,91 m de la nivelul actual de călcare; parțial, capătul de S al gropii a fost suprapus, fără a fi atins (deranjat), de canalul termic și de conducta de apă care alimentează blocul de locuințe. Oasele bine păstrate, craniul tasat, fragmentar, cu privirea spre dreapta, respectiv E, mandibula căzută, brațele paralele întinse pe lângă corp, picioarele întinse, paralele, cu labelle spre exterior. Sub schelet și deasupra oaselor cu 0,10 - 0,15 m apare un strat de resturi de lemn cvasicarbonizat, gros de 0,04 - 1,2 cm; provine de la cele două poduri de lemn între care a fost depus defunctul.

Inventar: a). sabie din fier cu dublu tăiș, nervură mediană pe ambele fețe și teacă de lemn placată cu tablă din fier; dimensiunile actuale ale sabiei $L = 85$ cm, $l = 5,8$ cm; mânerul, rupt de lângă lamă, se termina cu un bumb, observat în sol dar imposibil de recuperat deoarece era complet transformat în oxizi; la mâner a avut un nit de bronz distrus de acizii din sol; din teaca de lemn placată cu tablă din fier s-au păstrat 5 fragmente, unele în poziție secundară (unul între femure, altul lipit de tibia piciorului drept, unul lipit de peretele de N al gropii, altele două în umplutură), probabil ca urmare a activității animalelor pământului; sabia și teaca au fost depuse una lângă alta, împreună peste oasele brațului drept, de la nivelul umărului până în dreptul genunchiului (lângă sabie s-au observat urmele de rugină de la teacă); b). cuțit (de luptă ?) din fier, cu muchia lamei groasă și mâner-spin; în punctul de îngemănare cu mânerul lama se lățește mult; la baza lamei are o gardă circular-ovală din bandă de bronz cu capetele întoarse în za deschisă; se sprijinea cu vârful pe marginea de V a gropii, în dreptul gambei stângi; c). cataramă de bronz, cu veriga puternic turtită și capetele libere (nelipite între ele), cu spin simplu drept; pe humerusul stâng; d). cataramă de fier a cărei verigă ovală are partea frontală mai groasă în secțiune; spinul distrus prin oxidare; pe osul drept al bazinului; e). cataramă de bronz riniformă având sectorul pe care se rotește spinul și se fixa cureaua modelată ca un ax mult mai subțire decât restul verigii; spinul de bronz este profilat, are baza lățită, decorată cu patru linii dispuse în unghi și terminată cu un picior subțire dispus perpendicular; se afla în umplutura gropii, cu 0,3 m deasupra labei piciorului drept (a fost purtată probabil de animalele pământului); f). cataramă de bronz riniformă, fără spin (după oxizii observați în pământul din jur pare să fi avut spin de fier, distrus de acizii din sol); peste oasele bazinului; g). cuțit din fier, fragmentar, cu lama subțire; din mâner se păstrează o porțiune cu un orificiu pentru nit; era așezat pe osul stâng al bazinului; h). vas înalt fragmentar, cenușiu, la roată pereții verticali, gura mai largă decât fundul; între călcâie; i). strachină, cenușie, la roată, umăr carenat, buza înclinată spre exterior, fundul inelar; între buză și umăr brâu lis în relief; între labelle picioarelor.

Mormântul 20: înhumat, matur, decubit dorsal, orientat S 2900 ‰; depus la adâncimea de 1,78 / 1,91 m față de nivelul actual de călcare. Groapa era dreptunghiulară, largă, cu colțurile unghiulare; dimensiuni 2,5 x 1,1 m. Oasele erau ușor putrezite, craniul fiind spre dreapta, respectiv E, țeasta tasată fragmentară, brațele pe lângă corp cu coatele lipite de coaste, palmele sub oasele bazinului, labelle picioarelor culcate spre dreapta. Toracele a fost așezat peste un grup de patru pietre de calcar, de spărtură, iar deasupra genunchiului drept a avut o piatră paralelipipedică de calcar. Sub schelet și cu 0,6 - 1,2 cm deasupra oaselor era un strat subțire de resturi de lemn carbonizat, provenind de la două poduri de lemn între care a fost depus defunctul, situație întâlnită și în mormintele 7 / 1976, 17 / 1999, 19 / 2000. Deasupra osului drept al bazinului, între oasele antebrațului drept și vertebrele șirei spinării, s-a observat o pată de rugină, probabil urma unui obiect de fier complet distrus prin oxidare.

"Valea Bazinului". Situl este amplasat pe o terasă din stânga pârauului Urgoaia, în punctul Valea Bazinului, situat la N de localitatea Pietroasele și imediat la V de platoul pe care se află primul grup de gospodării din satul Pietroasa Mică. Terasa respectivă, cu axul lung orientat N - S, coboară în pantă ușoară de la E la V și este separată de platoul Pietroasei Mici printr-o pantă foarte abruptă, cu stânca de calcar aparentă, la suprafață, diferența de nivel dintre platou și terasă fiind de circa 15 - 30 m.

Săpătura a constat dintr-o secțiune, S. I / 1999, cu dimensiunile de 20 x 2 m, orientată aproximativ E - V, perpendiculară pe pantă. Depunerea arheologică nu a fost epuizată până la "pământul viu", cota maximă atinsă în campania 1999 fiind de -0,69 m. Până la această cotă a fost surprinsă următoarea succesiune stratigrafică:

- sub stratul vegetal, gros de 0,08 - 0,1 m, în capătul de E al S. I / 1999 (carourile 1 și 2)³ se află un pământ pestriț galben-roșcat, foarte afânat, amestecat cu bolovani de calcar de dimensiuni mari (cu diametre între 30 și 80 cm) și cu o mare cantitate de piatră spartă; s-a recoltat un material compus din cioburi atipice

de la vase cu pereți groși, din pastă grosieră și fragmente ceramice din pastă fină, unele cu decor pictat (olărie recentă);

- în carourile 3 - 10 sub stratul vegetal urmează o depunere de pământ castaniu, compact, pigmentat cu fragmente de chirpic și concrețiuni calcaroase, având o grosime între 0,35 m și 0,45 m; în capătul de V al S. I / 1999 (carourile 8 - 10), la cota de -0,2 m a fost dezvelită o altă zonă cu bolovani de calcar, aflați în stratul castaniu compact;

- depunerea de pământ castaniu compact acoperă un strat de pământ argilos galben-roșcat, cu concrețiuni calcaroase, atins în carourile 4 - 8 la cotele de -0,45 m / -0,55 m, cercetat până la adâncimea de -0,69 m.

Materialul arheologic din depunerea castanie compactă se compune atât din ceramică databilă, în linii generale, în cuprinsul sec. al IV-lea p. Chr., cât și din fragmente de olărie recentă (pastă fină, cărămizie; unele exemplare cu pictură sau smalt); de asemenea, s-a recoltat și o cantitate mică de oase de animal. Fragmentele de ceramică recentă s-au găsit amestecate cu material de sec. IV p. Chr. în toată depunerea castanie compactă (inclusiv în zona cu bolovani din carourile 8 - 10). Printre materialul de sec. IV p. Chr. - din categoria ceramicii fine cenușii - se remarcă un fragment din marginea unui castron cu buza înclinată spre exterior și umărul carenat și un fragment din partea inferioară a altui castron cu fund inelar. Aceleași depuneri îi aparțin mai multe fragmente ceramice de formă atipică, din pastă grosieră, de la vase cu pereți groși și suprafața de culoare cenușie sau cărămizie.

Materialul arheologic din depunerea de pământ lutos galben-roșcat, extrem de puțin, constă, în principal, din fragmente ceramice din pastă grosieră, cu suprafața de culoare cenușie-negricioasă sau maronie cu pete roșcate; fragmentele provin de la vase de dimensiuni mari, cu pereți groși. Din același strat au fost recoltate câteva fragmente - găsite în caroul 4 la -0,65 m - din partea superioară a unei oale lucrate la roată, din pastă intermediară (frământată neglijent, cu cioburi pisate); vasul are suprafața bine netezită, de culoare cenușiu-castanie, buza ușor teșită, gât scurt, arcuit și umărul rotunjit; este decorat cu pieptenele, cu registre horizontale compuse fie din linii vălurite, fie din linii paralele, dispuse alternativ de la umăr spre pânțele.

Judecând după materialul amestecat și după faptul că nu a dat complexe certe, este puțin probabil ca depunerea de pământ castaniu compact să se fi format în urma unei locuiri în zona cercetată, ci mai curând în urma unor depuneri aluvionare. Astfel, materialul de sec. IV p. Chr. din această depunere se găsește în poziție secundară, existența unei locuiri Sântana de Mureș în perimetrul cercetat nefiind deocamdată confirmată. Datarea recentă a celor două grupări cu bolovani de calcar din carourile 1 - 2 și 8 - 10 pare a fi susținută de prezența fragmentelor de olărie smălțuită și s-ar putea explica prin activitatea pietrarilor în zonă în prima jumătate a acestui secol.

Singura depunere cu materiale in situ (nu conține material recent, Cpl. 2 a) este cea de pământ argilos galben-roșcat, care, prin vasul găsit în caroul 4 la cota -0,65 m (vezi supra), se poate data provizoriu în sec. VI p. Chr.

Descrierea complexelor. Cpl. 1 / 99 (carourile 6 - 7): lentilă de pământ galben-aprins (surprinsă de la -0,38 / -0,44 m); acoperă o zonă cu contur neregulat, cu lungimea de 2,15 m (la profilul de N); material extrem de puțin: un colț de mistreț, oase de animal și câteva fragmente ceramice cu incizii late.

Cpl. 2 (la limita carourilor 7 - 8; cota -0,54 m): zonă cu dimensiunile de circa 1,2 m × 1,2 m, situată în vecinătatea profilului lung de N, în care a fost dezvelit un grup de bolovani de calcar (dimensiuni între 0,4 m și 0,2 m), printre care se aflau fragmente de chirpic și puține cioburi grosiere din pastă cărămizie.

Cpl. 2 a (la limita carourilor 7 - 8, sub Cpl. 2): în urma unei răzuiri la cotele de -0,6 / -0,69 m a fost pusă în evidență o pată de pământ afânat, roșcat cu nuanțe castanii, de formă aproximativ circulară, cu o cantitate mare de pigmenți de cărbune și chirpic, pe care se aflau câțiva bolovani de calcar, o bucată mare de chirpic și fragmente ceramice; posibil groapă. [D. Sârbu]

În campania 2000 s-a continuat cercetarea secțiunii din anul anterior. S-a constatat că aglomerarea de bolovani din carourile 1 - 3 reprezintă o depunere aluvionară, cu grosimea de circa 0,8 m, din care a fost recoltată o mare cantitate de material ceramic databil în a doua epocă a fierului. Sub această depunere

aluvionară, la adâncimea de 0,9 - 1 m, a apărut pământul castaniu deschis surprins în restul secțiunii în campania 1999; materialul recoltat din acest strat, similar cu cel recoltat anterior, este reprezentat de ceramică modernă pictată și smălțuită în amestec cu fragmente ceramice databile în mileniul I p. Chr. În acest an s-a stabilit că depunerea de pământ castaniu compact atinsă în campania precedentă conține materiale databile în linii generale în a doua epocă a fierului.

Materialul arheologic recoltat din acest strat se compune din fragmente ceramice, chirpici, oase de animale și zgură rezultată în urma prelucrării minereurilor de fier. Cele mai numeroase fragmente ceramice aparțin unor borcane decorate cu brăuri alveolate și / sau incizii paralele pe corpul vasului, executate cu pieptenele. Pasta este grosieră, în amestec cu pietricele și are culoare roșiatică. Unele borcane au pereții acoperiți cu angobă fină de culoare cărămizie, iar altele erau prevăzute cu apucători aplatizate sau cu butoni cilindrici. Mai puține sunt fragmentele din fundul, corpul sau buza unor căni, cești, fructiere, străchini sau castroane, unele executate la roată dintr-o pastă fină, arsă reducător. Importurile sunt reprezentate de o toartă și câteva fragmente de pereți de amforă.

Complexele Latene sunt reprezentate prin două gropi și o vatră. Groapa 1 (Cpl 2 în carourile 7 - 8) are formă rectangulară (bordei ?), fiind parțial prinsă în profilul de S al secțiunii. În umplutura părții săpate au apărut fragmente ceramice de factură Latene, dintre care unul de borcan este decorat cu brâu alveolat și incizii cu pieptenele, oase de animale, chirpic, pietre și cărbune. Groapa 2 (Cpl 3, caroul 4) are formă elipsoidală (D = 1,1 m), fiind prinsă parțial sub profilul de N al secțiunii. În umplutură a avut fragmente ceramice da factură Latene, oase și chirpici cu amprente de nuiete, unii de dimensiuni mari, respectiv de 8 - 10 cm. Din materialul ceramic se remarcă partea inferioară a unei căni cu fundul inelar lucrată la roată din pastă fină de culoare cenușie. Vatra 1 (Cpl 5, caroul 9), descoperită la -0,52 m, după demontarea bolovanilor din capătul vestic al secțiunii, are formă aproximativ circulară cu diametrul de 0,6 m. Crusta, groasă de 3 cm, distrusă aproape în întregime, avea culoare maronie, în timp ce miezul era de culoare roșiatică.

În concluzie, singura locuire certă surprinsă în stadiul actual al cercetării în S. I / 99 aparține epocii Latene. Materialul databil în mileniul I p. Chr. ar putea aparține, eventual, unei locuiri sporadice. [Sebastian Matei]

Informații suplimentare online

[Raportul 1181 din cronică.cimec.ro](http://raportul1181.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.Mapserver.Cimec.ro)
